

medlemsstat att föreskriva att en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaten och som inte samarbetar i det administrativa förfarandet för avlägsnande kan bli föremål för frihetsberövande åtgärder på grundval av vissa bestämmelser om förvar i den nationella rätten — utan att de villkor och garantier som anges i artiklarna 15 och 16 i direktivet iakttas — då denna tredjelandsmedborgare underlåtit att följa ett beslut om avlägsnande som fattats av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 8.3 i direktivet?

(¹) EUT L 348, s. 98

Talan väckt den 16 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige

(Mål C-70/11)

(2011/C 120/10)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Enegren och M. Owsiany-Hornung)

Svarande: Konungariket Sverige

Yrkanden

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentet och rådets direktiv 2002/65/EG (¹) av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG genom att föreskriva att näringsidkaren, ifall konsumenten utövar sin ångerrätt, inte enbart kan kräva att konsumenten betalar för den del av en finansiell tjänst som redan har tillhandahållits utan även kan kräva ersättning för skäligena kostnader för tjänster för tiden före det att näringsidkaren tog emot konsumentens meddelande om att avtalet frånträds, och
- förplikta Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt skäl 13 i direktivet bör medlemsstaterna inte kunna besluta om andra bestämmelser än dem som fastställs i direktivet på de områden som harmoniseras i direktivet om det inte särskilt anges.

Av artikel 6.1 i direktivet framgår att medlemsstaterna skall se till att konsumenten har en tidsfrist om 14 dagar under vilken denne kan utöva sin ångerrätt utan att det leder till någon påföljd och utan att konsumenten behöver ange några skäl.

Enligt 7.1 i direktivet kan konsumenten, om han gör bruk av sin ångerrätt, endast förpliktas att betala för den tjänst som leverantören faktiskt har tillhandahållit enligt distansavtalet.

Av 3 kap. 11 § andra meningen i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59) följer att näringsidkaren, utöver betalningen för den faktiskt tillhandahållna tjänsten, också kan kräva ersättning för skäligena kostnader.

I den lagstiftning som genomför direktivet har Sverige således infört bestämmelser som går utöver vad artikel 7.1 i direktivet föreskriver ifråga om konsumentens ångerrätt. Under alla omständigheter förefaller Sveriges införlivande av artikel 7.1 i direktivet inte uppnå den klarhet och precision som domstolen föreskrivit för att kraven på rättssäkerhet skall vara uppfyllda.

(¹) EGT L 271, s. 16

Överklagande ingett den 21 februari 2011 av Tresplain Investments Ltd av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 9 december 2010 i mål T-303/08, Tresplain Investments Ltd mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Hoo Hing Holdings Ltd

(Mål C-76/11 P)

(2011/C 120/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Tresplain Investments Ltd (ombud: B. Brandreth, barrister, och J. Stobbs, attorney)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Hoo Hing Holdings Ltd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen och ogiltigförklara överklagandenämndens beslut,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta klagandens kostnader både vid tribunalen och vid Europeiska unionens domstol.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen tolkat och tillämpat artikel 8.4 i förordning nr 40/94 (¹) på ett felaktigt sätt. Tribunalen har därvid gjort följande felbedömningar: